

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Remélhetőleg beadom!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1598-0/2014.	
Érkezett: 2014 SZEPT 19.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 10 db	P-1

Alulírott Szima Judit ([REDACTED]), mint magánszemély, és Szima Judit, mint a Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete főtitkára, a szervezet törvényes képviselőjeként, a szervezet nevében eljárva – a z F/1. szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt – jogi képviselőm, [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED].

[REDACTED] útján – Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban : Abtv.) elsődlegesen a 27. § alapján, illetve amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság szükségét látja, úgy a 28. §-ban biztosított jogkörében eljárva a 26. § (1) a) és b) pontja alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szekszárdi Törvényszék 5.Bpkf.72/2014/4. számú végzése, a Szekszárdi Járásbíróság 12.Bpk. 18/2014/5. számú végzése, a Szekszárdi Járási Ügyészség 1157/2013/5-I. számú határozata alaptörvényellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény I. cikk, II. cikk, XV. cikk (2), XXIV. (1), XXVIII. Cikk (1) és (7) bekezdéseit.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. Az alkotmánybírói eljárás feltételeinek igazolása

1.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint az Alkotmánybíróság „alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Az Abtv. 27. §-a alapján az indítványozó nem egy jogszabályt, hanem az alaptörvény-ellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.¹

2.

Az Abtv. 26. § (1) bekezdése az alábbiakat tartalmazza: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

- a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és
- b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

A törvényszöveg szerint „az ügyben folytatott bírósági eljárásban” történt az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása, szemben a 27. § megfogalmazásával, mely „az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés”-ről szól. Az utóbbi szűkíti a támadható bírósági határozatokat, a 26. § (1) bekezdésének szövege viszont nem, azaz felmerül az az értelmezés, hogy a panasszal nem csak ügydöntő határozat támadható.

Jelen esetben a fentiekben meghatározott határozatok (melyeket beadványomhoz F/2. szám alatt csatolok) melyek az Alaptörvényben szintén a fentebbiekben meghatározott (a későbbiekben részletesen kifejtett) alkotmányos jogainkat sértik. Alkotmányjogi panasz indítványom esetén a határozottság követelményének megfelel, mivel az általam, mint magánszemély által, illetve az általam képviselt Tettekreksz Magyar Rendőrség Szakszervezete által tett feljelentés, s az ehhez kapcsolódóan indított magánvádas eljárás során keletkezett bírósági, ügyészségi – fentebb felsorolt - határozatokról van szó.

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja, hogy „Az Abtv. 52. § (1) bekezdés f) pontja szerint az indítvány - többek között - akkor minősül határozottnak, ha kifejezett kérelmet tartalmaz a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére.”

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja : „ Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat kizárólag a megjelölt alkotmányossági kérelemre vonatkozik. Ez a rendelkezés ugyanakkor nem érinti az Alkotmánybíróságnak - többek között - az Abtv. 28. § (1) bekezdésében meghatározott, hivatalból megtehető megállapításokra vonatkozó hatáskörét. Az Abtv. 28. § (1) bekezdése lehetővé teszi az Alkotmánybíróság számára az átjárást a 27. § szerinti panaszból a 26. § szerinti panaszeljárássá. (Az Abtv. 52. § (2) bekezdésének szövegszerű értelmezése szerint az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában meghatározott eljárásban a 26. § szerinti normakontrollt lefolytathatja, de a 26. § alapján indult eljárásban a bírói döntést nem vizsgálhatná. Az Abtv. 52. § (2) bekezdésének az

¹ Complex Jogtár Magyarország Alaptörvénye 24. cikkéhez fűzött magyarázatából

alkotmányjogi panasz rendszerére figyelemmel lévő értelmezése szerint viszont az Abtv. nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy az „átjárás” a másik irányba, a 26. §-ból a 27. §-ba is megtörténhessen.)”

„Az Abtv. 28. §-ának fontos szabálya azonban az, hogy az Alkotmánybíróság számára átjárást biztosít a régi típusú, jogszabály alkotmányellenességének vizsgálatára irányuló, és a valódi panaszos eljárás között. Ez azt jelenti, hogy az Alkotmánybíróság akkor is vizsgálhatja az ügyben alkalmazott jogszabályt, ha a panaszos csak az ítélet megsemmisítését kéri, illetve akkor is foglalkozhat a bírósági eljárás alkotmányosságával, ha magát az indítványozó által megjelölt jogszabályt nem találja alkotmányellenesnek.”²

Ezen lehetőség alapján jelöltem meg beadványomban elsődlegesen az Abtv. 27. §-át, kérve szükség esetén a 26. § szerinti megvizsgálását panaszomnak. Ugyanis az eljárással kapcsolatosan felmerülhet véleményünk szerint az 1978. évi IV. törvény a Büntető Törvénykönyvről 177/A. § (1) bekezdésének alkotmányossági vizsgálata párhuzamosan a az Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 7. §-ában meghatározottakkal, továbbá a 3/2014. számú büntető elvi határozatban foglaltak alkotmányossági vizsgálata párhuzamosan a Btk. 179. § (2) bekezdésének vizsgálatával. Azaz jelen esetben a normák koherenciája nem valósult meg, a Jat. 2. § (4) bekezdés b) pontja alapján „A jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály ...illeszkedjen a jogrendszer egységébe,”. A fent hivatkozottak koherenciája meglátásunk szerint nem biztosítja az Alaptörvényben deklarált későbbiekben hivatkozott alkotmányos alapjogok érvényesülését, ha büntetőeljárás során kerül sor az emberi méltóság körébe tartozó személyiségi jogok sérelmére, sőt ebben az esetben a diszkrimináció tilalmának elvébe ütközés is megjelenik, mivel a feljelentő bármifajta személyiségi jog sértést elkövethet a feltételezett gyanúsítottal szemben, akit pedig az ártatlanság vétele megillet, azaz ez a tény is megalapozza panaszunk jogosságát.

3.

Az Abtv. 1. § a) pontja szerint egyedi ügy: „a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás”. Ez nem igényel különösebb magyarázatot, hogy a személyemmel, valamint a Tetterkész Magyar Rendőrség Szakszervezetével, mint jogi személlyel kapcsolatos a magánvádas eljárás, mely a sértettként való megjelenésünk okán az eljárásban jogunkat, kötelezettségünket, jogos érdekünket, jogi helyzetünket érinti és eldönti.

4.

A támadott határozatok, illetve az alternatív vizsgálat esetében fentebb említett jogszabályok alkalmazása folyamatban lévő konkrét büntetőeljárásban, méghozzá annak bírósági

² Alkotmánybírósági Szemle, 1. szám 2012. 90. oldal

szakaszában, tehát bírósági eljárásban történt, mégpedig a fentebb hivatkozott 12. B. 94/2013. számon indított, majd B.27/2014. számon tovább folytatott büntetőügyben.

5.

Az alkotmányjogi panaszunk határidőben történő benyújtását igazolja, hogy a Szekszárdi Törvényszék 5. Bpkf.72/2014/4. számú – fellebbezésünket elutasító, s a Szekszárdi Járásbíróság 12. Bpk. 18/2014/5. számú végzését helybenhagyó – végzését 2014. július 21. napján vettük át. Ezek alapján beadványunk megfelel az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott időbeliségnek, mivel „Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül... lehet írásban benyújtani.”

II. Az alkotmányjogi panasszal érintett jogszabályok

Az Abtv.-ben említett „Alaptörvényben biztosított jog” fogalma az Abtv. indokolása szerint az alapjogok kategóriájánál tágabb, de a „bármely alaptörvényi rendelkezés” kategóriájánál szűkebb. Véleményünk szerint ez azt jelenti, hogy az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény „Szabadság és felelősség” fejezetébe tartozó alapjogokon kívül az Alaptörvény „Alapvetés” fejezetébe tartozó elveket is fel lehet használni. De tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául a „Szabadság és felelősség” fejezet alá tartozó alapjogok megsértése szolgál, csak említésképpen utalok arra, hogy a támadott határozatok, döntések, illetve a másodlagosan kifogásolt jogszabályhelyek az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság elvébe is ütköznek továbbá a 28. cikknek is ellentmondanak.

1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

I. CIKK

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

II. CIKK

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

XV. CIKK

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.
(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXIV. CIKK

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. CIKK

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

3.

Jogorvoslati lehetőség

Az Abtv. 27. § b) pontjával, továbbá a 26. § (1) bekezdés b) és (2) b) pontjával kapcsolatban előadom, hogy a panasz tárgyát képező határozatokkal szemben jogorvoslati lehetőségeinket kimerítettük, mint a csatolt mellékletek is bizonyítják.

III. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértése

A tisztességes eljáráshoz és az ésszerű határidőn belüli intézéshez való jog 6/1998. (III. 11.) AB határozatában az Alkotmánybíróság leszögezte, hogy a tisztességes eljárás „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.” [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 98.].

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének vizsgálatakor tehát az alkotmányjogi szempontú vizsgálódásnak nem az a tárgya, hogy az adott eljárásjogi aktus megfelel-e a vonatkozó szakági törvény rendelkezéseinek, hanem az, hogy valamennyi körülmény együttes figyelembevétele mellett, az eljárás egészére tekintettel megfelelt-e az eljárás a szóban forgó alkotmányos előírásnak.

Az általunk indított magánvádas eljárásban, ha együttesen vesszük figyelembe a körülményeket, nyilvánvaló, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogunk sérült, hiszen arra alapozva, hogy a feljelentés és a magánindítvány alapját képező rágalmozás, becsületsértés, magántitoksértés, levéltitoksértés és személyes adatokkal való visszaélés peres, vagy más jogilag szabályozott hatósági eljárásban történt, mivel ezt [REDACTED] feljelentő, illetve a 2.B.234/2012. szám alatt Szima Judit vádlott és társai ellen folyamatban lévő büntetőperben [REDACTED] mint tanú tette, s a bíróság és a nyomozóhatóság szerint ez az ügyel

összefüggésben történtek. Meglátásunk szerint a fenti jogsértések megvalósultak, s alapjogi relevanciában ezek ténylegesen sértették alapvető jogainkat – megjegyezni kívánjuk, hogy egyébként nem az ügygel összefüggőek a sérelmezett büntetőjogi tényállásszerű cselekmények -, érdekeinket.

A sérelmezett eljárás kapcsán az ésszerű határidő sem teljesült. A Szekszárdi Járásbírósághoz magánindítványunkat [redacted] lakos ellen benyújtottuk, mely a bírósághoz 2013. február 19-én meg is érkezett. A T. Bíróság 12.B.94/2013/5. számú végzésével a beadványt megküldte a Szekszárdi Járási Ügyészségnek, mivel megállapítása szerint közvédas bűncselekmény gyanúja tűnt megállapíthatónak. A Szekszárdi Járási Ügyészség 1175/2013.bü. számú határozatával a feljelentést elutasította 2013. július 19-én. Így ügyünk visszakerült a Szekszárdi Járásbíróság hatáskörébe, illetékességébe, ezután keletkezett számos beadványomra a Tisztelt Bíróságtól semmiféle érdemi választ nem kaptam, annak ellenére, hogy minden beadványomban kértem az eljárás lefolytatását és a tárgyalás kitűzését a fentebbi ügyben. A Be. 263.§ (1) bekezdésében, illetve 273. §-ában foglalt 30 napos határidő az eredeti 2013-as magánindítványunk beadása óta többszörösen eltelt, míg végül 2014. február 27. napján a Szekszárdi Járásbíróság – tárgyalás kitűzése nélkül - meghozta megszüntető határozatát. Az egy év alatt folyamatosan fenntartottuk azon álláspontunkat, hogy mind magánszemélyként, mind az általam képviselt jogi személy főtítkáráként a beadványban szereplő személy büntetését kívánjuk. Az eljárás alapja a Be. 2. § (1) és (2) bekezdése alapján meglátásom szerint törvényes, hiszen „... a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi”.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy „ Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.” Meglátásunk szerint a több, mint egy éves időintervallum az ésszerű határidőt lényegesen túllépte, hiszen a Tisztelt Bíróság ennyi idő alatt sem tűzött ki tárgyalási időpontot, illetve hiánypótlásra sem szólított fel beadványunkkal kapcsolatban.

Az előbb ismertetettek a jogbiztonság és jogállamiság elveit is sértik. Meglátásom szerint a hivatkozott alapjogi sérelem saját, egyedi ügyemen túlmutat, s jelen esetem is bizonyítja, hogy a büntetőfeljelentésben, illetve büntetőügyben tett tanúvallomás során bármiféle korlátozás nélkül tehet súlyos személyiségi jogsértést megalapozó kijelentéseket, visszaélhet a személyes adatokkal a feljelentő, a tanú, s ezt az eljáró hatóságok szerint tűrni köteles a sérelmet szenvedett. Meglátásunk szerint ezen okból mind a szabályozás pontossága, mind tartalma esetén alapjogvédelmi szükségesség-arányosság vizsgálata lehetősége felmerülhet. („Támogatja a befogadhatóságot, ha az alkotmányjogi panasz keretében vizsgálendő kérdés jelentősége az egyedi ügyön túlmutat.” ... „Általában alapvető alkotmányjogi jelentőségű a kérdés, ha a döntés lehetőséget ad az alkotmánybíróságnak arra, hogy iránymutatást fogalmazzon meg az államhatalmi ágak számára az alapjog intézményvédelmi oldalának támogatása érdekében teendő

intézkedésekre, illetve, ha módot ad az adott alapjog meghatározott kontextusban való jelentőségének bemutatására.)”³

IV. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének megsértése

A jogorvoslathoz való jog

„A jogorvoslati jog alapvető sajátossága az érdemi határozatok felett más szerv vagy ugyanazon szervben belül magasabb fórum döntési jogkörének biztosítása. Ennek elengedhetetlen feltétele, hogy az érdekelték tudomást szerezzenek a jogaikat, jogos érdekeiket érintő határozatok tartalmáról” (20/2005. (V. 26.) AB határozat).

A jogorvoslathoz való jog immanens tartalma az érdemi [ügydöntő, az (elítelt) helyzetét, jogait lényegesen befolyásoló] határozatok tekintetében a más szervhez vagy a magasabb fórumhoz fordulás lehetősége (ABH 1992. 27., 31.).

Az alkotmánybíróági eljárásban a jogorvoslathoz való alapvető jog szempontjából valamely *döntés érdemi, ügydöntő volta a tételes jogok által ilyennek tartott döntésekhez képest viszonylagos*: a vizsgált döntés tárgya és személyekre gyakorolt hatása által meghatározott (ABH 1992. 515., 516.; ABH 1993. 48., 74—75.).

A jogorvoslat másik fogalmi eleme az, hogy a döntés jogot vagy jogos érdeket sért. Ez egyik oldalról a kifogásolhatóságot jelenti, azaz a jogorvoslat igénybevételének nem előfeltétele a tényleges, valós sérelem igazolása, elég erre hivatkozni. Ahhoz van joga a személynek, hogy állítsa a döntés jogos érdeket vagy jogot sértő voltát. A „sérti” kifejezés másik oldalról azt is jelenti, hogy a jogorvoslat szabályainak azt kell a fél számára lehetővé és a jogorvoslati fórumra nézve kötelezővé tenniük, hogy az orvoslási kérelmet a döntés hibás volta esetén teljesítsék. Az az orvoslási eszköz, amelynek nem feltétele az ilyen állítás, alkotmányjogi értelemben nem jogorvoslat.

Az Alkotmánybíróság hangsúlyozta, hogy a jogalkotónak ezen végzések ellen nem kell külön fellebbezést biztosítani, de az, hogy semmilyen jogorvoslati lehetőség nincs, alkotmányellenes. Ezzel az Alkotmánybíróság egyszersmind az érdemi határozatok alkotmányjogi fogalmát elválasztotta az eljárási törvényekben szereplő „ügydöntő határozat” fogalmától.

Ügyünkben a Szekszárdi Járási Ügyészség B.1157/2013/5-I. számú határozatával kapcsolatban – mely panaszunkat elutasította – jogorvoslati lehetőségünk nem volt, csupán pótmagánvádlóként léphettünk fel az ügyben, így ezen jogunk is sérült.

³ Alkotmánybíróági Szemle, 1. szám 2012. 102. oldal

IV. Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésének megsértése

A törvény előtti egyenlőség és a diszkrimináció tilalma

A törvény előtti egyenlőség sem biztosított meglátásunk szerint jelen ügyünkben, mivel teljesen elvonta a bíróság és a hatóság alapjogaink védelmére biztosított lehetőségeket azáltal, hogy a feljelentő, a tanú bármilyen személyiségi jogsértést, személyes adatokkal történő visszaélést elkövethet, s alapjogainkat „sárbatiporhatja”, mindenfajta következmény nélkül, csupán arra hivatkozva, hogy peres vagy hatósági eljárásban valósította meg a bűncselekményeket. Megjegyezni kívánjuk, hogy itt az ártatlanság védelme is megdőlni látszik, mivel a terhelttel, gyanúsítottal szemben ezek alapján bármiféle emberi méltóságát súlyosan sértő dolog megtehető, annak ellenére, hogy jogerős döntés nem mondta ki bűnösségét, tehát ártatlanként kezelendő, azaz a többi eljárás alatt nem álló emberi személlyel egyenlő személyiségi jogokkal kellene rendelkeznie, melyet az államnak kötelessége védeni.

Azaz jelen esetben bizonyított a diszkrimináció, s a törvény előtti egyenlőség hiánya is. Ez egyébként az előbbi pontokban már részletezett alapján is egyértelmű szerintünk. Hiszen az alapvető jogaink biztosítása nem történt meg, nem bántak velünk az igazságszolgáltatás szervei egyenlően, mivel a jogszabályokat, rendelkezéseket véleményünk szerint önkényesen alkalmazták ügyünkben, továbbá erre lehetőséget adott – a meglátásunk szerint – alaptörvényellenes joggyakorlat is.

V. Az Alaptörvény 1. cikk (1) bekezdésének és II cikkének megsértése

I. CIKK

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

II. CIKK

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

A fentebbi pontokban részletezett tényállások bizonyítják azt is, hogy alapvető jogainkat nem tartották, nem tarthatták tiszteletben, azok gyakorlását nem is tették lehetővé a hatóságok. Ha hozzátesszük azt, hogy a jogaink védelme az állam elsőrendű kötelezettsége, akkor nyilvánvaló, hogy ez a védelem sem Szima Judit magánszemély, sem a Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete jogi személy számára a jelen panaszban sérelmezett eljárás során nem valósult meg.

Az emberi méltósághoz való jog további – többek által vitatott – jellemzője, hogy minden más alapjog lényeges tartalmának része is egyben, a lényeges tartalom – minden alapjognál – köréje épül. Az emberi méltósághoz való jog a lényeges tartalmon belül az érinthetetlen

, lényeg, ha a korlátozás ezt eléri, az alkotmányellenesség biztos, hogy fennáll. Az emberi méltósághoz (élethez, jogalanyisághoz) való jog révén mondjuk azt, hogy az alapjogok nem szétszórt garanciák összessége, hanem az alapjogi rendszer egy összefüggő egységes értékrendszer, amely az embert védi. Az a koncepció, amely szerint minden alapjog része az emberi méltósághoz való jog, az alapjogokat emberi tartalommal tölti meg, összekapcsolja az egyes alapjogokat, rendszert képez.

Az emberi méltósághoz való jog két funkciója – a személyiség-védelmi és az egyenlőséget biztosító funkciója – által több más alapjog forrásává vált. Személyiségvédelmi (az általános cselekvési szabadságot védő) funkciójából az Alkotmánybíróság levezette az önazonossághoz való jogot, az önrendelkezési szabadságot, illetve a magánszférához való jogot, mint alapjogot.

Az emberi méltósághoz való jog két dimenzióban van jelen, mint azt Balogh Zsolt⁴ is kifejti egy értekezésében: „Egyrészt úgy, mint az alapjogi dogmatikai rendszert megalapozó jog (ebben a minőségében mint egyfajta absztrakció), másrészt az emberi méltóságból levezett jogok formájában (úgy mint alanyi jogok). Tehát az emberi méltósághoz való jog nem igazi jogként „viselkedik” az Alkotmánybíróság dogmatikája szerint sem, hiszen az alanyi jogi jogosultságokat az emberi méltóságból levezetett jogok, illetve az alapjogok emberi méltóságon túli tartalmi nyújtják. Az emberi méltósághoz való jog az alapjogi rendszer kötőanyaga: az „emberi minőséget” jeleníti meg.”

Így a fentebbi indokolásaim alátámasztják magánszemélyként az emberi méltóságom megsértését is jelen indítványban panaszolt döntések okán. Illetve ezen jogommal kapcsolatban ki szeretném hangsúlyozni kiszolgáltatott helyzetemet, hiszen a feljelentésben és a nyomozás során is [REDACTED] bármit megtehet, bármilyen személyiségi jogaimat sértő előadásokat tehet rólam, az eljárás során keletkezett dokumentumokat bármely bűntársának átadhatja – ezzel kilépve a hatóság előtt történt elkövetés köréből- s nekem semmiféle jogom nincs arra, hogy emberi méltóságomat megvédjem, s ezen védelem érdekében az állam engem védelemben részesítsen. A kiszolgáltatott helyzetemet (emberi méltóságomat) sértő körülményeket bizonyítja mindez.

Sorozatos megaláztatás ért az eljárás során (az ártatlanság véelme ellenére), melynek ténye szintén az emberi méltóság dimenziójába tartozik, s ezek alapja mind a feljelentés és a magánindítvány tárgyává tett [REDACTED] által tett feljelentésben, tanúvallomásban, a szakszervezetünkől kilopott és meghamisított iratokban gyökerezik. Ezek alapján híreket közöltek a médiában, a házkutatást közzétették, letartóztattak, lakhelyelhagyási tilalmat rendeltek el, gyermekemet elválasztották tőlem, s a sok méltánytalanság következtében egészségemet is súlyosan károsították, szakszervezetünk jó hírnevét megtépázták, anyagi hátrányt is okoztak a szervezetünknek.

⁴ BALOGH ZSSOLT: AZ EMBERI MÉLTÓSÁG: JOGI ABSZTRAKCIÓ VAGY ALANYI JOG In: Iustum Aequum Salutare VI. 2010/4. · 35–44.

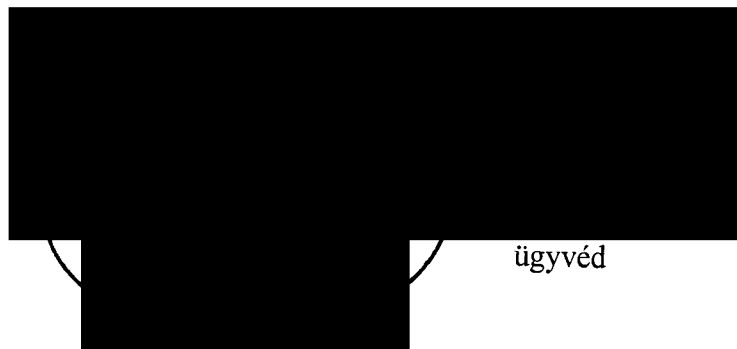
VI.

Álláspontunk az, hogy alkotmányos alapjogaink súlyosan sérültek a jelen panasz tárgyává tett bírósági és ügyészségi határozatok kapcsán, továbbá a jogi szabályozás pontatlanságából adódó ráépülő helytelen joggyakorlat okán, s a fent bemutatottak alapján nem valósul meg az alapjogvédelem.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekben levezetett indokolás alapján panaszunkat bírálja el, a hivatkozott döntéseket semmisítse meg.

Tisztelettel:

Szekszárd, 2014. szeptember 19.

ügyvéd

S z i m a Judit magánszemély
és
a Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete
képviselésében eljárva

Mellékletek:

- F/ 1. – ügyvédi meghatalmazás / jogi szakvizsga-bizonyítvány hitelesített másolata / jogtanácsosi igazolvány másolata
- F/ 2. – kivonat társadalmi szervezetek nyilvántartási adatairól
- F/ 3. – aláírási címpéldány
- F/ 4. – panasszal érintett határozatok (Szekszárdi Törvényszék 5.Bpkf.72/2014/4. számú végzése , Szekszárdi Járásbíróság 12.Bpk. 18/2014/5. számú végzése, Szekszárdi Járási Ügyészség 1157/2013/5-I. számú határozata)
- F/ 5. – Kü. 52/2013. hivatkozási számú magánindítvány, Kü. 52/2013/3. hivatkozási számú magánindítvány,
- F/ 6. - Kü. 52/2013/4. hivatkozási számú panasz,
- F/ 7. - Kü. 52/2013/7. hivatkozási számú fellebbezés
- F /8. – adatkezelési nyilatkozat